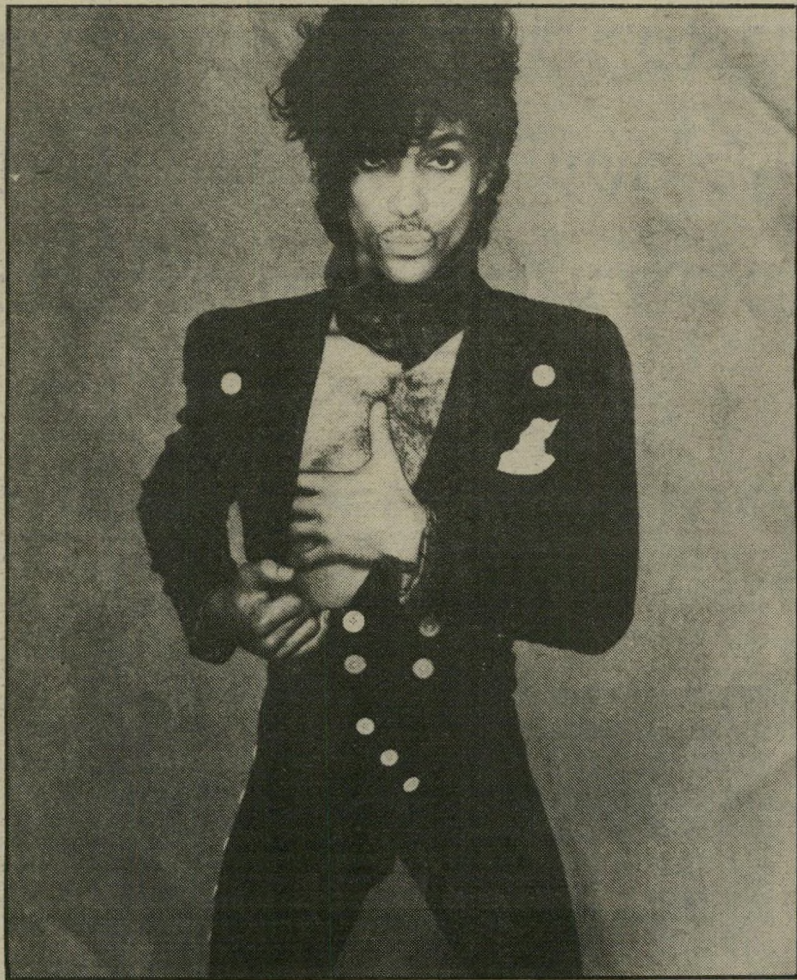

מוסיקה

פרוצליל

נסיד ניו יורקי

יש רמויות רבות, בכל תחום, שעליהן שומעים אבל אותו לא רואים. או שאינם אהבים להצטלם, או שתצלומיהם אינם מגיעים ארצה בתכיפות הרצויה. אולי יטענו כי אין קשר ישיר בין מראה האמן ליצירתו.

זמר פרינס
אנרגטי ומוכשר

קריינר בפעולה
אתגר וחשיפה

אך קיימת זיקה ברורה בין כל המרכיבים, חיצוניים ופנימיים. מסיבה זו, מובאת כאן תמונתו של נסיד, אין זה נסיד מלידה אלא זמר ניו יורקי הקרוי פרינס.

פרינס, לבדו וכראש להקת פאנק-עירוני מעולה, שר כמו שהוא ואחיו הניו יורקים מדברים. מישפט זה כבר נותן מושג ברור על אופי השפה ותוכן השירים. בעיקר מין ואלומות זוכים לטיפול סלנגי של זמר אנרגטי ומוכשר. השחקן הצעיר ארי מארפי הודה, כי המוסיקה של פרינס היא היחידה שלה הוא מאזין במכוניתו. הוא מצליח ביותר בניו יורק ויש לצפות כי בעתיד הלא רחוק יהיה הרבה יותר מוכר גם בעולם הרחב.

מה נשמע

שאגות האריה

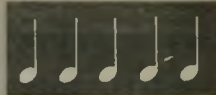
● רבים האזינו כבר לפני שנים רבות למוסיקה של ג'ורג' ליגטי, המלחין אשר סיים עתה ביקור פורה בארץ. שלוש מיצירותיו הושמעו בפס הקול של הסרט 2001 - אודיסאה בחלל. היו אלה אטמוספרות לתיזמות, משנת 1961; פרק הקריינה מהרקוואים של 1965; והקטע אהיקאפלה (למקהלה סולו) קצר מיצירתו לוקס אטרנה משנת 1966.

● עוד קינחו מעניין לביקור שונה בארץ, מחזיר אותנו לחליל הקסם של וולפגנג אמדאוס מוצרט (1756-1791). בשנת 1970 הקליטה חברת דקה/פיליפס את האופרה, לראשונה החליטו על ניסיון מעניין של שילוב מוסיקה קונקרטיסט ביצירה קלאסית זו. הכוונה במוסיקה קונקרטיסט לצלילים טבעיים, המוקלטים ומעובדים לצורכי המפיק או המלחין. במיקרה זה וזה הסיגנון הקונקרטי לניצול מיוערי: קולות סופה, הרעמים הוקלטו חי ונשמעו באלבום המוגמר. גם את שאגת האריות הקליט המפיק בנדרהיית הקומי.

● להקת סמינת החלל של גפרסון (לשעבר מטוסו של גפרסון) היא להקה ותיקה

תקליטים

מוכרחים להשיג

ארנולד שנברג — כל היצירות למקהלה קאמרית; המקהלה הקאמרית התולנרית + אנסמבל שנברג, בניצוח ריינברט דה לאו, סיליס 1-088—411 תוצרת-חויץ.

אם לא יהיה לחץ רציני על תנויות התקליטים, לא יובא אלבום מופלא זה לארץ לעולם. מצד שני, אם את, או אתה, מגלים איזושהי התעניינות בינונית ומעלה במודרניזם, או בשירת-מקהלה ובשנברג בכלל — משוט אינכם רשאים לותר על זוג תקליטים מצויין זה. ארנולד שנברג לא הירבה לכתוב למיסגרת זו, אך כל אחת משמונה יצירותיו מרתקת. ההתקרבות והרתיעה מטונאליות, הרשמים התיים במוסיקה וחובלת הקולות הטופר-מקצועית — כולם יחד, לצד הקלטה אהבת ומעולה, מגישים אלבום כפול שהוא בעצמו יצירת-מופת קטנה. מהיות שנברג אשף בפוליפוניה (כתיבה רביקולית), אין

פלא שיצירות אלה מרכיבות את התרומה החשובה ביותר בתחום המוסיקה הקולית של מחצית המאה (הן נכתבו בין 1907 ל-1950, רובן ב-20 השנים האחרונות של תקופה זו).

הפסנתר נחיומורת

קאטיה ומריאל לאבק — קונצרטו לשני פסנתרים ועיבוד לשני פסנתרים של שלוש קטעים מתוך פטריוסקה מאת איגור פטריונסקי; סיליס 1-301—410. תוצרת-חויץ.

אני תמיד מנסה לא להביא למדור זה תקליטים אשר אינם יוצאים בהטבעה מקומית. זו היתה הגישה המקורית, כשעוד היה הכדל גדול במחירי שני סוגי תקליטים אלה, כיום הצטמצם פער זה, והתחשבות זו כבר אינה נדרשת. נוסף על כך, איראפטר להתעלם מתקליטים כה מיוחדים כמו השניים אשר נסקרים הפעם. ברור שלעולם לא ייצאו אצלנו. הפסנתר תמיד היה מרכז פעילותו היוצרת של פטריונסקי. הוא תמיד הלחין במקור עבודה, ואחר כך עיבד לתזמורת או לכל הרבב אחר את יצירותיו

השונות. קאטיה ומריאל לאבק, זוג האחיות פסנתרניות מהממות, אשר ביקרו בארץ לפני חודשיים, הקליטו בביצוע מצויין את שתי היצירות האלה. תקליט מומלץ ביותר.

המיטב של המיטב

המיטב של שרה ווהאן — חברת איסטרינגס.

שרה ווהאן היא מהקליבריות הגדולות בתחום זמרת הג'אז הקלאסי. מאחוריה שנים רבות של פרקטיקה והצלחה. באלבום זה מלווים אותה המפיק הצעיר ג'ורג' גראנץ וחבריהם: קאונט בייס ותיזמורתו. אוסקר פיטרסון, ג'ז פאס, לואי בלטון, רוי בראון בבאס, ועוד רבים. ההקלטות הנקיות והפרטואר הכולל סטאנדרטים ידועים דוגמת יש לי העולם על חוטי. מאור מדי ובמבצירות סנטימנטאל. המיטב במיטב.

נדאי להחעלם

להקת שעונים לאחור (סחלבט) — המשיכי לחייך; סונדקול.

שמונה הקטעים באלבום זה מנוגנים כתופים אלקטרוניים הרבה סינתטיזורים. זה נשמע מבטיח? האכזבה עצומה. מהלכים מוסיקליים וסקוונצות (חזרות תוכנית) שנמאסו על קלאוס שולץ לפני יותר מעשר שנים, זוכים כאן להלחמה מלאכותית משעממת. מעט מהעיבודים הילדותיים קולעים דרך קרום-הבטולין המוסיקלי העבה של צמר הכותנים, טים סטאל וג'ון גולדברג הגרמנים. הכיוון היה לנרמניה ולארצות-הברית ואחד השירים, ראגאיי אור שמש, אף הצליח בארצות-הברית הנודלה והלא-תמיד-החמה. בארץ כדאי רק למתחילי

שבין נגני הסינתטיזור להאזין לתקליט. כל היתר חייבים להתעלם ממנו.

המדור מעניק לתקליטים המישה ציננים, לפי הדירוג הבא: תו אחד — רע; שני תווים — הלש; שלושה תווים — כבה; ארבעה תווים — טוב; המישה תווים — מצויין.